

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Rasmus Hansen): Udvalget har afholdt fire møder, og deraf har de tre været anvendt til samråd med forsvarsministeren. Udvalget har delt sig i et flertal, omfattende socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og retsforbundets medlemmer, og et mindretal, omfattende det radikale venstres repræsentant i udvalget. Flertallet har været enigt om, således som det fremgår af betænkningen, at indstille det af forsvarsministeren fremsatte lovforslag til vedtagelse, dog således at der i lovforslaget foretages visse ændringer, som er tiltrådt af den højtærede forsvarsminister. Jeg skal på udvalgsflertallets vegne anbefale lovforslaget, således som det foreslås ændret af flertallet, til vedtagelse her i tinget.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger som ordfører for socialdemokratiet om den retssag, der er rejst mod nogle værnepligtige i Aarhus, fordi de i harme over en oversergents optræden overfor dem har givet ham en gang prygl. Sagen har tidligere været omtalt her i tinget på foranledning af det ærede medlem hr. Peter Jørgensen, og den højtærede forsvarsminister har lovet at følge sagen med opmærksomhed. Siden er offentligheden gennem pressen gjort bekendt med oplysninger af en sådan art om oversergentens behandling af de værnepligtige, at mit parti finder det rimeligt nu, da et forslag vedrørende forsvarrets styrelse er til behandling, påny at gøre denne sag til genstand for omtale her i folketinget.

Der er endnu ikke afsagt dom, hverken i sagen mod de anklagede værnepligtige eller i den sag, som auditor Holme har rejst mod oversergenten. Dommene vil naturligvis blive afsagt på grundlag af den gældende militære straffelov. Ungdomskommissionen har i den betænkning, som den afgav for tre år siden vedrørende ungdommen og værnepligten, foreslået en række ændringer i den militære straffelov og retspleje. Der var blandt sagkyndige delte meninger om disse ændringer. I den anledning nedsatte jeg i 1949 som forsvarsminister et udvalg af højtstående officerer og ansete jurister for at få udarbejdet et forslag til ændring af den militære straffelov og retspleje. Det var hensigten, at dette udvalg skulle arbejde meget hurtigt, idet jeg havde forhåbning om allerede i samlingen 1949—50 at kunne

fremstille forslag til ændringer i den militære straffelov og retspleje, men endnu har udvalget såvidt vides ikke afgivet betænkning. Jeg henstiller derfor til den højtærede forsvarsminister, at han overfor udvalget fremsætter et meget bestemt ønske om, at arbejdet i dette udvalg afsluttes snarest. Det var absolut ikke meningen, da udvalget blev nedsat, at det skulle bruge tiden fra nedsættelsen i 1949 indtil nu til forberedelsen af ændringer i den militære straffelov og retspleje. Det var meningen, at dette udvalg — og derom kunne ikke mindst den første formand for dette udvalg ikke være i tvivl — skulle arbejde meget hurtigt.

Hvad angår de sager, som oversergenten i Aarhus har foranlediget, skal jeg på socialdemokratiets vegne udtale, at den endelige afgørelse i disse sager ikke kan træffes på grundlag af den militære straffelov. Uanset domstolens kendelse vedrørende de værnepligtige, som er anklaget, og oversergenten, som nu også er anklaget, bør det materiale, som allerede foreligger, gøre det til en given sag, at oversergenten aldrig mere kommer til at føre kommando over danske værnepligtige, og sagen mod de værnepligtige må efter mit partis mening endelig afgøres under hensyn hertil. Den sjælsråhed, det sprog, oversergenten har tilladt sig, er så slimet, er så sygt, er så langt under lavmålet, at han absolut ikke egner sig til befalingsmand, selvom han måske har gode rent tekniske kvalifikationer.

Spørgsmålet om disciplin i hæren kan i denne sag slet ikke komme i betragtning. Der er her på rigsdagen et stort flertal, som anerkender, at forsvaret ikke kan bygges op uden hård træning af de værnepligtige og uden disciplin. Det ville derfor være et skæbnsvangert fejlgreb, hvis denne sag gjordes til et spørgsmål om disciplinen i hæren. Dette er en sag om slimethed, om sygelighed, om svineri og en forstælig lede ved hele det lavmål af rent menneskelige egenskaber, som det viser sig at oversergenten har repræsenteret overfor de værnepligtige. Det er en sag om en tone spillende på menneskers kønsliv og kønsdele, som er så uværdig, at det har voldt besvær at få dem gengivet i retssalen i Aarhus.

Men oversergenten er jo kun en lille mand indenfor befalingsmandskorpset. Det synes utroligt, at en oversergent systematisk kan være så uhumsk overfor de værnepligtige, som det er konstateret at han har været, uden at hans overordnede har bemærket det. Jeg skal derfor på socialdemokratiets vegne henstille til den højt-